

„Gazeta” este în fă-care
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 8 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și strălăitate:
 Pe un an 40 francoi, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 francoi.
 Se primumără la tôte oficiale
 postale din intru și din afară
 și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiune, piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30 etagului
 I.: pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
 3 fl. Ună esemplară 5 or. v. a.
 sâri 15 bani. Atâtă abonamen-
 tele câtă și inserțiunile suntă
 a se plăti înainte.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LVII.

Nr. 41.

Brașov, Luni-Marti, 22 Februarie (6 Martie)

1894.

Demnstrații din Budapesta.

Brașov, 21 Februarie v.

Înă de Vineri începură a sosi în Budapesta trenurile speciale, cari aducău din tôte părțile pe cetățenii, ce i-au mobilisat șișpanii și solgă-birău din comitatele ungurene și transvănene, și i-au trimisă în capitală ca să reprezenteze acolo „ma-reă piniune publică a Ungariei” la demonstrațiunea, ce s'a arangătu erī, Dumneacă, în favoarea politice bise-ricesi a guvernului.

Până Sâmbătă după amedi și au sosită la garele din Budapesta la vr'o 6000—8000 de demonstranți. Ună din trenurile speciale veni din conatul Timișului și aduse și o mulăne de țeranī din Ungaria de sudipe cari i-a vagonatū viceșpa nulăde acolo.

Jetele de demonstranți și-au fă-cuț intrarea în orașu cu stéguri un-gureș și purtândū fiă-care însemne făcu din tinichea albă cu inscrip-țiune: „Eljen a szabadelvü egyház politika” (Trăiască politica biseri-cescă liberală!).

Comitetul organizatorū a pre-gătītū nu mai puținū ca 40,000 de însemne de aceste, de unde se vede că mare estensiune au voitū să dea demonstrațiunei.

Și pe când guvernul ungurescū arangeză astfel de comedii, ca să-și preamărescă „liberalismul” său, dela unū colțū până la celălaltū alū Transilvaniei și alū Terei-unguresci nu s'audū decâtū țipete și strigăte de durere și de indignare din cauza in-călcărilor și violențelor nesfirșite ale acestei stăpâniri.

Este cea mai mare ofensă, ce se face spiritului adevăratului libe-ralismū, când unū guvernū ca celū de ađi se prezentă cu purtătorul și azitorul liberalismului și când ma-sele de poporū adunate în Pesta și conduse de agentii lui suntū înfăți-te ca expresiune fidelă a opiniunei publice însuflețite de ideile libe-le.

Da, decă s'ar dīce, că guvernulū cu glôtele lui este însuflețit de pofta de a-și păstra puterea pe ruinele li-niștii și a păcii dintre popore și con-fesiuni și că forța, care-i mișcă, este forța de atracțiune a sacului cu gră-unțele, atuncī, cale-vaie, ar mai avé unū înțelesulū. Însă a sərbători în împrejurările de față pe d'alde We-kerle, Szilágyi și Csaky, ca pe nișce eroi ai liberalismului, este chiar și din punctū de vedere ungurescū cea mai trista aberațiune a bunului sēmțū.

Acésta a mărturisit-o în cameră chiar unulū dintre cei mai capabili membrii de odinióră ai partidei gu-vernului, deputatulū Anton Tibad, care din cauza politice bisericesci a eșitū mai deunăđi din clubul li-beralū. Elū le-a spus-o verde guver-nanțilorū, că n'au nici unū dreptū de a se provoca la Deak și de-a se gera ca executorii ternamentului li-beralū alū acestuia, decăce nu se potū nici asemēna cu dēnsulū, „căci Deak a fostū unū omū sincerū și iubitorū de adevărū, pe când We-kerle, Szilágyi și Csaky, umblă cu doi bani în trei pungi, condusi nu-mai de interesele de putere.”

„Deak”, esclamă Tibad, „a delă-turatū cēta ce a esistatū de seculi între rege și națiune, a împăcatū naționalitățile (??!) și pentru asig-urarea marelē sale opere a ridicatū templulū păcii în legile dela 1867/8, ministru-șeședinte Wekerle însē voiesce ca alū doilea Simson, să dărīme co-lumnele edificiului.”

Nu vomū intra în discuțiunea acestei afirmări. Cumcă opera lui Deak n'a împăcatū naționalitățile și n'a pututū ridica priu urmare tem-plulū păcii, o vedemū ađi destalū de lămuritū în rezultatele reale, ce le-a avutū. Vedemū însă tot-odată, că într'adevărū regimulū Wekerle-Tisza aspiră la trista glo-riă de a dărīma și nimici totalū și ceea ce a fostū bunū în opera dela 1867/8 a lui Deak și ce ar fi pututū

să servescă câtū de puținū cauzei păcii și buneī înțelegeri dintre po-pore și confesiuni.

Pe când Deak se nisuia a re-dica celū puținū pe terenulū școlarū și bisericescū ore-cari bariere contra omnipotenței celorū dela putere, în credință că numai așa se vorū puté asigura interesele păcii dintre na-ționalități și confesiuni, guvernanti de ađi, epigonii lui, își vedū trium-fulū nisuițelorū lorū tocmai în de-lăturarea orī și cărei bariere, în ni-micirea orī și cărei dreptū autonomū alū naționalitățilorū și confesiuni-lorū și în stabilirea unui regimū de centralizare și de maghiarizare ab-solută, sub masca principiilorū de egalitate și de libertate a consci-inței.

Pentru acésta politică destruc-tóre, pentru aceste nisuițe detesta-bile și periculose, ce tindū la așa dīsa „contopire a națiunei” prin ins-tituțiuni, cari calcă și dărīmă liber-tatea poporelorū și a confesiunilorū, s'a arangiatū demonstrația de erī în Budapesta.

Eată de ce glasulū glótelorū adunatū din tôte părțile, cari au strigatū erī „Eljen a szabadelvü egyház-politika” nu este decâtū glasulū ră-gușitū și lugubru alū unui regimū tendențiosū, nedreptū, despotice și putredū, care nu se mai pōte sus-ținé decâtū prin astfel de ma-che-rade liberale, prin astfel de tãmbã-lauri patriotice, menite a înșela lumea.

Orī câtū de mare ar fi fostū înșē meetingulū de erī, orī câtū de multū să fi strigatū demonstrații guver-nului „Eljen a szabadelvüség” (libe-ralismulū) „Eljen Kossuth” și „Eljen Wekerle”, lumea va sci să apriețieze acésta demonstrațiā după cum me-rită, va sci, că orī-ce se pōte dīce despre ea, numai aceea nu, că prin-tinșa sa datū expresiune adevăratei opiniuni publice din Ungaria și din Transilvania.

Unū nou actū de umilire.

Diecesa Gherlei, care este cea mai mare dintre diecesele române unite, se estinde asupra mai multorū comitate. Numai de curēndū amū publicatū scrisoarea-cerculară adresată clerului din comitatulū Solnocū-Do-bēca în atacarea invēțătorilorū ro-mânī amenințați în posturile lorū din partea administrațiunei publice un-guresci. Astăđi suntemū în pozițiune de a publica textulū cercularēi adre-sate clerului din comitatulū Sălagiu, care privesce sōrtea a 52 invēțătorī sēlăgeni, declarați incapabili a pro-pune limba maghiară. Acésta cir-culară ne arată într'unū modū și mai bătătorū la ochi până unde merge ingerința ilegală și violentă a contrariilorū școlorū nōstre și până la ce gradū a ajunsū slăbiciu-nea și umilirea consistoriului din Gherla în fața lorū.

Eată cerculara amintită:

Cerculariu cătră Clerulū din comitatulū Sălagiului.

Reverendissimilorū în Christosū frați, Vicari foranei, Archidiaconi, Multū Ono-rațiilorū frați protopopi și preoți!

Comisiunea administrativă a mitatu-lui Sălagiu cu dta 13 Nov. a. c. Nr. 154 scrie acestui ordinariatū următoarele:

Ilustrissime și Reverendissime Domnule Episcopū!

Din copia autentică a arētărei făcute de inspectorulū reg. comitatensū aici sub /- alăturatū apare, că între invēțătorii fun-gești pe teritoriulū comitatului Sălagiu și supuși iurisdicțiunei eclesiastice a Ilustri-tății Vōstre și astăđi se află 11 inși, cari nici au calificațiunea generală, nici un-guresce nu sciū, pe lângă cari mai suntū 40 de indiviđi, cari n'au diplomă docențială; ér numărulū școlorū, în cari limba ma-ghiară nu s'a propusū cu rezultatulū doritū, se urcă la 53.

Aceste date evidentū arată, că susți-nētorii de școlă și auctorități școlare nici

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

Amorulū transmisū.

după Octave Fére.

(Urmare).

II.

Nebuniile amorului.

„Eată ce citise Armand în acestū bi-lūnitatū prin preocupările balului:

„Domnule, D-ta ai omoritū pe sora mea te voi omori pe D-ta.”

De-odată în acésta societate așa de vială cu o minută înainte, urmă o tristetă și tăcere profundă.

Angela, deschidēndū ochii voi să se alege la gătulū iubitelui său, dēr acela o rînsē cu scãrbã.

— „Indērētū!... Indērētū!” strigă elū, și ai făcutū tôte astea!”

— „Dēr ce-am făcutū?” strigă ea gândū.

— „Vrei să sci? Ei bine! itī voiū

spune. Femeiā fără inimă, demonū cu su-risulū de āngerū, geniulū rēu alū vieței mele, ascultă! Ascultăți și voi toți, și să profitați de esemplulū meu!

„Am cređutū odată, că angajatū în acésta viēță culpabilă de pasiuni și de vi-țieri, pe care o duceam, voiū puté să re-nunțū la ea. Mi-se părea, că sunt destulū de stăpānū pe mine pentru a rupe, când aș fi voitū, acésta viēță de veselii, de be-ții și de deliciuri... eram nebunū. Acum câteva luni, obositū de amorulū interesatū alū acestei femei, desilusionatū de iubirea sa, care se mēsură după generositatea mea, înșelatū asupra credinței sale, voiesm să punū în executare frumōsele mele resolu-țiuni de odinióră. O rupsei, vē aduceți a-minte, dēr aceea, ce n'ați sciutū, este, că pentru a-mi garanta mie însu-mi, că nu voiū cadē érāși, făcui curte unei ființe can-dide, adorabile și frumōse. Ea mă iubea asemenea. O cerui de soțiā și mână ei imi fū acordată. Hasardulū, slăbiciunea, fatali-tatea, mă făcū să întēlescū pe acésta fi-ință perfidă și gāsind-o mai frumōsă ca

odată, mă aruncaī în brațele ei, uitāndū pe acelū āngerū, ce mă iubea, — uitai totū.”

„Mi era frică, simțindu-mē așa de slabū vindecatū, de a compromite fericirea acelei fete drăguțe; mă simțiam pe de altă parte nedemnū de acésta fericire, sēu — ca să vorbescū mai dreptū, — mă în-torsei la amorulū nedemnū, culpabilū; re-nunțai la acelū āngerū, alū căruinume nici nu trebuie să-lū pronunțū aici și care a plătitū cu viēța sa nenorocirea de a mă fi cunoscutū.”

„Domnilorū”, urmă elū rece, fără a băga în sēmă rugămintele amantei sale, care se tēra suspināndū la picioarele lui, „nu mai avemū timpū, ca să mergemū acasă pentru a ne schimba hainele; mer-gemū de aici directū la întēlnire. Vē mărturisescū, că în timpulū supeului m'a cu-prinsū o vagă teróre, dēr acum sunt ho-păritū, și singura șansă, ce mă așteptă, este mōrtea, pe care o dorescū și o așteptū.”

Apoi apropiindu-se de Arthur, care nu făcea parte dintre martorii săi, și strin-gēndu-i mână cu iubire, îi dīse:

„Tu faci câtū noi toți la unū locū! Dēr,” continuă elū cu unū surisū tristū, „te vomū lăsa să conduci pe aceste dame, pune-le în trāsură și condu-le acasă.”

— „Speranță, amice, ne vomū re-vedé.”

— „In cerū, pōte, aici josū nu credū.” Și fără a mai dīce unū cuvēntū, se depărtă cu martorii săi.

Arthur își implini însărcinarea, sui pe Victoria, Carolina și Angela într'o trāsură, se urcă și elū lângă ele și plecară, neschimbāndū, decâtū câteva vorbe; pen-tru că cu totū sängele rece alū lui Ar-mand, cu tōtă dibăcia sa recunoscută în salele de arme, fiă-care înțelegea, că nu era vorba de-o întēlnire ordinară, ci că elū avea a face cu unū adversarū incar-natū, fără milă, și care nu va părăsi căm-pulū de luptă, decâtū mortū sēu omō-ritorū.

Angela cu tôte acestea itī făcea rēu sē o veđi. O palore mortaiă, ochii rētă-ciți, roșii, buzele sale contractate, pērulū

până acuma n'au luat pentru executarea articolului de lege 38 din 1868 și a celui 18 din 1879, precum și față de dispozițiile ordinațiilor ministeriale referitoare la aceste legi, acelea măsură, cari prin lege și ordinații li sunt impuse, ca stricte datorințe.

Înaltul Ministeriu de culte și instrucțiune publică, luând cunoștință despre acestea omisiuni, precum și despre relele provenite dintr'ensele, prin ordinația sa cerculară de dto 25 Sept. a. c. Nr. 43,760 a impus ca strinsă datorință comisiunii noastre, ca pe baza ordinației ministeriale de dto 28 Maiu a. c. Nr. 20,301 fără amănare să se îngrijască de sanarea reuelor esperiate.

În nexu cu aceste ordinații, cu totă onoarea și încrederea recercăm și rugăm pe Ilustritatea Văstră, ca pentru executarea legilor și a ordinațiilor ministeriale citate, să binevoiți în cadrul de jurisdicțiune, a lua dispoziții urgente și a vă îngriji despre sanarea reuelor existente.

Cu deosebire vă rugăm să binevoiți:

1) a declara și din partea autorității confesionale superioare, că aplicarea celor 11 docenți, — cari nu știu ungueresce și sunt înregistrați ca atari în arătarea menționată, și au obținut aplicarea după intrarea în vigore a art. XVIII din 1879 — este nula și nevalidă, și astfel stațiunile lor sunt a se complini cu indiviți apti, cari știu ungueresce;

2) a îndruma cu cea mai mare rigurositate pe cei 40 învățători fără diplomă, ca să-și țină de datorință câștigarea diplomei docențiale până în 1 Sept. a anului 1895, ca cel din urmă termen pus de comisiunea administrativă;

3) a vă îngriji, ca stațiunile învățătorilor necualificați, sub durata termenului indicat să se complinescă cu indiviți calificați, cari știu ungueresce, cu atât mai înadinsu, că după expirarea acestui termen comisiunea noastră va subțerne catalogul învățătorilor necualificați înaltului Ministeriu de instr. publ. propunându oprirea lor dela propunere;

concernenți, ca la toate alegerile învățătoresci să subțernă inspectorului comitatensu toate documentele învățătorului alesu, cu atât mai vortos, că la din contră aplicarea alor atari învățători, cari fără scirea inspectorului voru ocupa stațiuni, se va declara de anihilată; și în urmă

5) să binevoiți cu gravitate și părinteșce a provoca și îndruma pe superiorii și învățătorii tuturor școlilor de preteritoriul comitatului aparținătoru jurisdicțiunii arhieresci a Ilustrității vostre, și cu deosebire pe aceia ai celor 53 școli înregistrate în arătare, ca în conformitate cu pretinsele legi și a cerințelor prescise în planul de învățământ ministerialu edat pentru școlile populare, să se nisuescă a efectui propunerea cu succes a limbei maghiare cu atât mai înadinsu, că

comisiunea noastră, luându în seamă cu fineș anului școl. curentu rezultatul propunerii limbei maghiare, pentru de a se procede în sensul punctului 3 din § 6 alu art. XVIII din 1879 va insinua înaltului ministeriu de cultu și instruct. publ. toate acele școli, în cari în această privință nu s'a produsu rezultatul îndestulitoru.

In nexu cu acelea memorate aducem la cunoștința Ilustrității vostre, că comisiunea noastră din relațiunea inspectorului reg. așa este informată, ca activitatea și a celor mai buni învățători aplicați la școlile gr. cat. o îngreunează, și rezultatul instrucțiunii face precariu acea împrejurare, că antistia concernată, respective părinții rău se îngrijesc de procurarea abecedarelor necesare, a cărților de cetire și deprindere ungueresci.

Fiindu superflu a demonstra mai prelargu, că fără mijlocele recerute de învățământu nici cei mai zeloși și apti învățători nu-și pot valorifica activitatea cu succes: rugăm cu totă onoarea și încrederea pe Ilustritatea văstră, să binevoiți prin unu circularu a îndruma pe superiorii școlilor din cestiune, ca să se nisuescă în cel mai scurtu timp a procura mijlocele de învățământu necesare pentru propunerea cu rezultat a limbei maghiare, precum și abecedarele, cărțile de cetire și deprindere ungueresci în număr trebuincios, cu atât mai vortos, că comisiunea noastră prin această declară, că și din partea sa va provoca prin notarii cercuali pe presidenții școlilor dela școlile respective, ca să procureze cărțile de lipsă, și totu atunci pretinându catalogul și numărul cărților trebuincioșe, le va trimite aceste tuturor acelor școli, cari până în 1 Ian. 1894 încă nu le-au câștigat, ăr prețulu acelor ilu va scote pre cale judiciară dela părinți.

In urmă totu cu aceeași ocaziune rugăm pe Ilustritatea Văstră, să binevoiți grațiosu, pentru statulu notiu și controlare, a trimite comisiunii noastre copia ordinațiilor și a dispozițiilor arhieresci, ce vor să se face în privința această.

sesiunea comisiunii administrative a comitatului Selagiu, ținută în Zelau la 13 Novembre 1893. Br. Weselényi m. p. comite supremu.

Acastă scrisore comunicându-se cu Frățiile Vostre în traducere pre lângă alăturarea elencului parochielor și a învățătorilor față de cari se face excepțiunea:

referitoru la p. 1, unde cei 11 învățători sunt arătați de atari, încatu au obținut aplicare după intrarea în vigore a articolului de lege XVIII din 1879 și neposedându limba maghiară sunt a se înlocui cu alții, să indicați inscriere de concursu, arătându specificu și emolumentele soluțiunii învățătorilor, după conscrierea și constatarea mai de curendu făcută, când

*) Elenculu seu conspectulu despre care e vorba aici, ilu vomu publica în n-rul de mâne.

apoi să se alegă în locul lor indiviți abili; cu privire la

p. 2, se îndrumați pe cei 40 de învățători necualificați numiți în conspectulu alăturat, ca să se insinue și prezenteze la depunerea esamenelor, ca astfelu supunându-se apoi și esamenului de calificatiune până la termenulu indicat în scripta comisiunii comitatense (1 Sept. 1895) și să-și câștige și calificatiune prescisa prin lege. Cu referență la

p. 3, se îndrumați pe învățătorii necualificați și cari nu au propus limba maghiară cu rezultat îndestulitor și corespondătoru legi, ca până la termenulu indicat cu calificatiunea să-și însuescă și limba maghiară în acea măsură, încatu pe lângă abilitatea de a propune în limba de propunere, să fiu în stare a propune și limba maghiară cu rezultatul recerut, făcendu această cu atât mai vortos, căci cum dice scripta comisiunii administrative — la casu contrariușe va face propunere pentru delaturarea lor. In cătu priveșce

p. 4, cu referență la protopopi, ca inspectorii districtuali, se însamnă, ca în interesulu școlilor noastre, protopopii să purcedă conformu celor poftite în p. 4 a scriptei comisiunii comitatense; ăr în fine față de

p. 5, referitoru la procurarea de cărți scolare — se îndrumați pe învățătorii și senatulul școlar concernente, ca pe lângă celelalte cărți scolare, să se îngrijesc și de procurarea celor pentru învățarea limbei maghiare în număr corespondător și conformu planului de învățământu, reflectându-i pentru casu contrar la cele din scripta comisiunii administrative.

Relaționându aci Frățiile Vostre despre cele efectuate.

scrisorile comisiunii administrative, ținută în Gherla la 27 Decembre 1893.

Ioan Papiu mp.
Vicar gen. Episcopescă.

CRONICA POLITICA

- 21 Februarie.

Sub titlulu „cestiunea limbei în armată“ „Budapesti Hirlap“ dela 3 Martie publică unu articolu, în care se ocupă cu planulu ministrului comunu de răboiu, de a organiza regimentele după naționalități. Domnii dela „Budapesti Hirlap“ sunt îngroziți de acestu plan, ca draculu de tămăie. Ei arată, ce mare pericolu ar fi, veți Dómne, această reformă militară pentru Ungaria și mai alesu pentru cauza maghiarizării în armată. Ni-ar plăce să scimă — dice numita foia — decă este adevăratu, că pe viitoru se voru organiza regimentele din Ungaria ast-fel, ca în fiă-care regiunetu să fiă concentrați recruți de aceeași naționalitate, în frunte cu ofițerii nemți. Decă așa ar fi, atunci amu avu regimente cu limbă slovacă și cu comandă oficială germană; am avu regimente valahe, sârbesci germane și maghiare. Impărțirea această et-

nografică ar facesc dispariți impărțirea politică și ar aduce cu sine o nouă distribuție a armatei. Scopulu este evidentu — continuă „Budapesti Hirlap“. Elu e: divide et impera, adecă aceeași politică, care a slăbitu în 1847/48 Ungaria, dându arme naționalităților în contra Maghiarilor. Foia unguerescă spune apoi, că dispozițiunea ministrului de răboiu e nespusu de păgubitoru mai decă esu pentru răspândirea spiritului maghiar în armată, care a prinsu terenul frumozu până acum, știut fiindu, că în Ungaria războiulu încă este maghiar. Ca să se pună în vilă răspândirii acestui spirit și înrișu maghiare asupra armatei, asupra spiritului și limbei acesteia, ministrulu de răboiu a nascocitu apucătura această — dice mai eparte „Budapesti Hirlap“. Ast-fel fundu granița sârbescă ar fi încredințată spre părăire regimentelor sârbesci, granița delenușă regimentelor valahe, ăr acestu ar înțelege mai bine pe dușmanulu, ca ar năvăli la noi de peste hotar...

Amu disu de atâtea-ori, guvernulu unguerescu recurge la armele de mâr detestabile numai ca să-și potă ace în deplinire reformele lui biserice. Cea mai strălucită dovadă despre acestu născocit născocit ale ministrului președiu Wekerle, ce le-a restitit într-una din ședile trecute ale parlamentului. Elu a disu „omeni forte susu puși ai bisericei au clarat la timpul seu, că decă ar fi desă căsătoria civilă, atunci ei din toate mele acește căsătorii, consideră ca mai înu vătămătoare forma obligatōre“. Intrăști omeni susu puși înțelegea fiă-care și primatele Vaszary. Nu se sciea, care scătōsul. Acum însu vine secretarul patelui, Dr. Medard Köhl, și publică în „sti Naplo“ o scrisore către redacțiã înre cu doveți neindeoșe restōrnă cuve ministrului Wekerle. Proiectulu cășii civile primale nu-lu primeșce nici începui, nici în detail, și totu ast-fel pã și procede întregu episcopatul catolic, prin urmare ceea ce le-a disu Wekerle spre „omeni susu puși“, sunt o curatã minimã. Tristũ, când primulu ministru alu Ungariei a ajunsu să-și ia refugiu la ast-fa de apucături nedemne.

In atate de 84 de ani, celũ mare Englesu, Gladstone, și-a datũ dimisiũ din postulũ de ministru președinte. Gladstone timpũ de 62 de ani a fostũ membru al camerei comunelor din Londra; o' o jmețate de secolũ înainte, în 1854, a fostũ de prima datã ministru și din anulũ acela începẽndũ a jucatũ rolũ de căpeteniã în veta politicã a patriei sale. La începutũ Gladstone figurase ca capacitate financiarã, mai târziu fiã-care a recunoscutũ în elũ genulu politicũ universalũ. Cestiunile bisericești și scoastice l'au interesatũ totũ așa de multũ, ca și reforma electoralã, ca și politica colonialã, afganistanã, luptele din Egiptũ, cestiunea orientã etc. Gladstone a avutũ celũ mai mare adversarũ politicũ, în Dis-

n disordine, toate acestea ar fi făcut'o necunoscută pe aceea, care cu o oră înainte făcea fala și veselia întrunirii acelor tineri fără grijă, în care părea, că este încarnată veselia și fericirea.

Arthur conduse acasă pe rând pe Victoria și pe Carolina, și pe urmă suindu-se lângă Angela, o întrebă, că unde se o conduce.

Părea, că este străină, la totu ce se petrece în jurul seu. Răsturnată într'unu colțu alu trăsorei, ea perduse sentimentulu realității. Vocea cavalerului seu o deșeptă.

— „Arthur“, duse ea rugătoare, „nu mă părăsi!“

Durerea sa era așa de mare, încatu elu tũ mișcatũ, încercã să-i dea speranțe, pe cari elu singuru nu le împărtașia.

— „Consolézã-te, sãrmanã fatã, nimicũ nu e perdutũ; Armand s'a bătutũ de douẽ-ori pãnã acum, pentru ce ar fi astãdũ mai nenorocosũ?“

— „Ah! eu l'am nenorocitũ! Conducũ-mã la elũ acasă, te conjurũ!“

Arthur dudu birjarului adresa lui Armand.

— „Te rogũ, vei sui cu mine în apartamentulũ lui? nu e așa?“ întrebã ea.

Elu nu rãspunse nimicũ, dẽr dupã ce plãti birjarului, îi dudu brațulu și o conduse în apartamentulũ amicului seu.

Ajungẽndũ acolo, ea începũ să tremure.

— „Decã mã va gãsi aici, ce va dice, dupã câte s'au petrecutũ, dupã ce m'a blãstematũ!.. Oh! nu-mi pasã! nu-mi pasã! Mã va certa, mã va bate pôte, dẽr vrẽu să fiu eu întâia, ca să-lũ primescũ, când ilu voi vedẽ, când voi fi sigurã, că presimțirile mele suntũ false, — voi fi fericitã, ori ce va face cu mine, ori m'ar ierta, ori m'ar alunga.“

— „Dragã copilã“, duse Arthur cu bunãtate, „ilu iubescũ așa-derã în adevãrũ?“

— „Ah, dẽr iubescũ mai multũ, decãtũ ai crede; da! știu, am fostũ ușuraticã, inconstantã, i-am causatũ adese-ori

supãrãri, dẽr cu toate acestea ilu iubeam, crede-mẽ! In această esistență, în acestũ vãrtejũ, în care suntemũ tãrãți fără a avẽ timpũ de a ne cunoșce, aparemũ câte-odatã mai culpabile, decãtũ amũ fi în realitate. Astãdũ, ah! da, numai astãdũ simțũ, câtũ ținũ la Armand, astãdũ, când sunt amẽnințatã de a-lũ perde, și decã 'i s'ar întẽmpla vre-o nenorocire, eu singurã voi fi de vinã.“

Figurile, delirulu, esaltațiunea, cu care vorbea, foculu, ce arunca din ochii săi, ilu spãriãrã. Elu îi luã mãna; pulsulũ îi bãtea cu repeđiciune.

— „Angelo! liniștesce-te, vorbeșce mai puținũ, încercã-te de-a te odihni pe acestũ fotoliu. Vomũ avẽ numai decãtũ vestũ despre elũ“

Ea ilu privea fixũ.

— Cãtũ de multũ îi semenũ, doi frați nu s'ar asemẽna așa tare. Nu-ți întõrce ochii, când te vedũ, mi-se pare pentru momentũ, că este elũ; terõrea mea se împrãștie atunci. Speranță zadarnicã! Dómne! se va

întõrce? D-ta nu sci totũ, elũ nu ți-a spusũ. Are mare dreptate, pentru ce eu am condusũ toate. Auđisem, că vrẽ să se însore pentru a se scãpa pentru totdeũna de mine. Atunci m'am juratũ de a rupe această înãntã, am ajunsũ să-lũ prindũ erãșũ în mreșile mele, și-lũ împiedecam să mai vadã pe fidanțata sa, opriam scrisorile, și-i trimiteam fratele acelei nenorocite, și rãspun-deam eu în locul lui, și astfelũ făcui ruptura. Ah! credeam, că reucereșũ astfelũ pe amantulũ meu, și nu mã gãndeam, că voi deveni astfelũ de douẽ-ori nenorocitorũ, pentru-cã elũ nu va mai reveni, vei vedẽ, că nu se va mai întõrce!“

— „Ești forte culpabilũ, Angelo, și nu știu decã remușcãrile d-tale vorũ ispãsi vre-odatã, ce ai făcutũ.“

— „Sunt o infamã, o infamã!“ repetã ea smulgẽndũ-și pãrulũ.

Deodatã Arthur se sculã într-o turburãre imposibilã de descrisũ. El deschise ușa antișambrei.

Pași grei și cadențați se auz

raeli. — Prin retragerea lui Gladstone, cauza libertății popoarelor suferă o pierdere foarte mare. El a fost tot-deuna amic și sprijinitorul reformelor, care estind drepturile și libertatea popoarelor. El întocmai a fost și apărătorul libertății religioase a catolicilor în Anglia, a Grecilor și Armenilor în Turcia și a Evreilor în Rusia. Prin căsătoria lui Gladstone însă mai multă pierdere a avut-o cauza irlandeză și mai puțin regina Victoria n'a simpatizat de loc cu marele liberal englez. Mare va fi, credem, după moartea lui Gladstone, că a promis Irlandezilor homerule, der nu l'a putut duce în îndeplinire. Nu putem săi acum, ce se va face din acest bil. Se știe, că regina Victoria ar fi numită urmașă ală se pe lordul Roseberry. In 12 Martie se va deschide parlamentul englez și atunci se va vedea, dacă liberalii se vor mai putea ori nu susține la putere, ori dără situația va veni ărăși în mâna conservatorilor.

Camera italiană, cu 342 de voturi contra 45, a primit propunerea lui Damiani, prin care aprobă acțiunea guvernului, ce se îndreaptă spre susținerea păcii generale și se încrede în guvern, că prin dispozițiunile legislative acomodată va și asigura finalmente această pace.

SCIRILE ȚILEI.

— 21 Februarie.

Academia Română a ținut Vineri la 4/16 Februarie ședința publică. Cu asta ocaziune s'au făcut următoarele lecturi: Gr. Stefanescu: Despre originea oxigenului din atmosferă; I. Bogdan: Bartolomeu Kopitar, o pagină din istoria filologiei române; Gr. G. Tocilescu: Din istoria română a secolului al XV-lea. Sesiunea generală se va deschide în 15/27 Martie, după medă-ți la 1 oră. Biurotul a și convocat membrii. Afară de recepțiunea membrilor numiți cu alta ocaziune în foia noastră, se va face și recepțiunea d-lui Sp. Haret, membru ales înaintea cu doi ani în știința științelor în locul lui Baealog.

— o —

O nouă bancă românească se va înființa în comuna Șoimuș, sub numele „Șoimușana“. Capitalul social va fi de 25,000 corone, împărțit în 500 acțiuni de câte 50 corone. Subscrierea acțiunilor se încheie cu ziua de 20 Aprilie n. c. La subscriere sunt a se depune 10% din valoarea nominală a acțiunii, adică după fi-care acțiune câte 5 corone; la 30 de zile după adunarea gen. constituantă alte 20%, ăr restul se va plăti, în urma provocărilor direcțiunii, în rate de cel mult 10% și în perioade de cel puțin două luni. Comitetul fondator e compus din d-nii: Dr. D. Ciuta și Dr. G. Tripon, advocați în Bistrița; Dr. G. Linul și Dion. Login, cand. de advocați în Bistrița; Ioan Baci, preot dr. cat. în Șoimuș, împreună cu alți 6 locuitori români de acolo. Subscrie-

scară. Angela își puse batista la gură pentru a nu i-se audă suspinele.

Cei doi martori ai lui Armand intrară palid și abătuți. Strinseră în tăcere mâna lui Arthur și observându pe Angela, care se aruncă la genunchii lor, ei îi dăseră cu o voce lugubră și sinistră:

— „Ești opera d-tale!“

În același timp doi omeni, cari veniau îndărătul lor, aduceau un corp înfășurat într'o manta, din care picau picături mari de sânge pe tapet, și îl pușeră pe pat.

Era un spectacol lugubru acestu cortegiu în apartamentul cu atmosfera parfumată, unde fi-care obiect anunța june și viață; pendula, hainele și rufele aruncate cu neglijență pe mobile, pentru a lua pe cele de bal; panglicele și mătasurile, ce îi serviau la travestirea sa în costum de bandit italian, și în fund în alcovulă cu perdelele de muselină, cadavrul celuia, care animase toate acestea.

Omenii, cari îl aduseră, se retraseră.

rile împreună cu 10% după fi-care acțiune sunt a se adresa d-lui I. Marian Baci, cassar provisoriu în Șoimuș (S.-Solymos, p. u. N. Sajó.) Dorim succesu noiei întreprinderi.

— o —

Armenii din Gherla și milenul. Patru fruntași armeni din Gherla publică un apel către toți Armenii, prin care îi provocă să facă contribuții spre a se ridica în Gherla o statuă episcopului armen Verzereskul Oxendius, care a adus pe Armenii în Ungaria.

— o —

Procese de spionaj în Rusia. Procesul colonelului rusesc Grigorieff, care a avut fînitu așa de tragic, — după cum am fost amintit la timpul său, fiind declarat de spion austriac și fiind strangulat — va avea încă urmări monstruoase. Hărțile aflate la colonel au dat poliției rusești privilegiu de a mai aresta încă 57 de persoane, dintre cari numai trei sunt supuși ruși, ăr ceilalți sunt supuși austriaci; toți vor fi puși în stare de acuzațiune. După ce însă în codicele penal rusesc nu este prevăduțu casul de pedepsire al supușilor din țările străine pentru spionaj în timp de pace; și după ce guvernul rusesc ar pute pedepsi pe supuși austriaci numai pe cale administrativă, poliția a acusat pe acești 57 inși nu numai pentru spionaj, der și pentru crima de falsificare de bani, pentru-ca astfel se potă fi deportați în Siberia.

— o —

Impăratul Wilhelm și Caprivi. Impăratul Wilhelm făcu alaltăieri o vizită cancelarului, conte Caprivi, și-i comunică, că pentru stăruițele ce și dă la încheierea convenției comerciale ruso-germane, îl va onora cu bustul său.

— o —

† Paul Bataillard. O telegramă din Paris anunță mărtea lui P. Bataillard în tămplă Vineri în 2 Martie. El s'a născut pe la 1816 și a scris o mulțime de opuri. A fost elevul școlii din Chartre, era un distins arhivist paleograf și în urmă ocupa postul de bibliotecar al școlii de medicină. În timpii grei prin care a trecut România, Bataillard era în fruntea aceloră, cari alături cu Michelet și Quinet au apărât drepturile Românilor în străinătate. Pentru serviciile acestea parlamentul român i-a acordat la 1866 titlul de cetățen român. Cu deosebire în pressa franceză Bataillard a scris numeroase articole despre România. Românii îi vor rămâne pururea recunoscători pentru serviciile ce li-a adus.

— o —

Nu ne trebuie rege! În Roma a produs mare agitație în 4 l. c. un anarchișt, care înșuși regelui i-a spus, că ce li-e dorința anarchiștilor. Pe când adevă regele Umberto făcea revistă asupra soldaților pe Piazza fiscalin, conducătorul cunoscut al anarchiștilor Olivieri, se vâri până în apropierea regelui și strigă: „Nu

Nimeni nu cuteza să întrerupă tăcerea. Ce ar fi și folosită acesta, cadavrul totu nemiscat va rămâne cu toate explicațiunile.

Angela se ridică încet de pe covorul, pe care era ingenuchiată. Ea merse drept, ca un automat mișcat de un resort mecanic, până la pat, și dând la o parte mantaua, care acoperia fața fostului ei iubit, ea puse mâna pe inima lui... — „Mortu!“ duse ea, „e mortu!“

O sudore rece îi acoperi fruntea, ochii se închiseră și cădă jos ca un buștean.

O duseră acasă într'o stare desperată. A trăia și corpul lui Armand fu îngropat. Trebuia opt zile pentru ca medicii să potă lua răspunderea de sănătatea și mintea Angelei. Șese luni ea nu mai eși din casă.

Într'o seară apără întovărășită de un atașat la ambasada engleză, în aceeași seară chiar Arthur părăsi Parisul și plecă la Dieppe.

(Va urma.)

ne trebuie rege, nu ne trebuie miliție. De pâne și lucru avem noi lipsă!“ Olivieri numai decât a fost deținut, la ordinul regelui însă, îndată fu pus pe picior liber.

Corpul oficerilor din garnisona Brașov arangiază în 9 l. c., în otelul central Nr. I, o serată. Inceputul la 8 $\frac{1}{2}$ ore seara. La serata acesta sunt rugați cu totă onora a participa toți aceia, cari au fost invitați la petrecerile de ărna ale sezonului 1893/94.

Convențiunea de comerț între România și Austro-Ungaria.

Eta după „Monitul Oficial“ textul acestei convențiunii în traducțiune română (textul originalu este francez):

Majestatea Sa Regele României și Majestatea Sa Împăratul Austriei, Rege alu Boemiei, etc. și Rege apostolic alu Ungariei, animați de o egală dorință de a favoriza dezvoltarea relațiilor comerciale între Statele lor, au hotărât a încheia, pentru acest scop, o convențiune, și au numit ea împuterniciți ai lor:

Majestatea Sa Regele României:

pe d-lă Alexandru N. Lahovari, Mare Cruce alu Ordinului Său Coróna României, etc. etc., Ministrul Său Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Străine;

Majestatea Sa Împăratul Austriei, Rege alu Boemiei etc. și Rege Apostolic alu Ungariei:

pe domnul Agenor Comite Goluchowski, Șambelanul Său, Cavaler de I-a clasă alu Ordinului Imperial Coróna de Feră, Comandor cu plac alu Ordinului Imperial Franciscu-Iosif, etc., etc., Trimisul Său Extraordinar și Ministru Plenipotențiar pe lângă Majestatea Sa Regele României, cari, după ce și-au comunicat depunerile lor împuterniciri respective, aflate în bună și convenită formă, au convenit de ce urmează:

Art. I. — Supușii, vasele și mărfurile produse ale solului și ale industriei ale fi-cărei din Părțile contractante, se vor bucura, pe teritoriul celeilalte, de ori-ce privilegii, imunități și avantagii acordate națiunii celei mai favorizate.

Totuși, rămâne stabilită, ca stipulațiunea de mai sus nu va deroga întru nimic legilor, ordonanțelor și regulamentelor speciale în materia de comerț, industrie, poliție și siguranța generală în vigore pe teritoriile Părților contractante și aplicabile tuturor străinilor în genere.

Art. II. — Tote obiectele, produse ale solului și ale industriei din România, cari vor fi importate în Monarchia Austro-Ungară, și tote obiectele, produse ale solului și ale industriei Monarchiei Austro-Ungare, cari se vor importa în România, destinate fi consumațiunii, fi întreprinderii, fi reexportării, fi transitului, vor fi supuse, pe timpul duratei prezentei Convențiunii, tratamentul acordat națiunii celei mai favorizate și, în special, nu vor fi pasibile de drepturi nici mai ridicate, nici altele decât cele impuse produselor și mărfurilor națiunii celei mai favorizate.

La esportarea în România nu se vor percepe în Monarchia Austro-Ungară, și la esportarea în Monarchia Austro-Ungară nu se vor percepe în România, drepturi de eșire altele, nici mai ridicate, decât la esportarea acelorăși obiecte pentru țera cea mai favorizată sub acest raport.

Fi-care din Părțile contractante se obligă deci a face să profite pe cealaltă, imediat, de ori-ce favore, de tote privilegiile și scaderile de drepturi, pe cari deja le-a acordat, sau ar pute să le acorde în urmă, în privințele menționate, unei a treia puteri.

Mărfurile de ori-ce fel provenind de pe teritoriile uneia din părțile contractante și mergendă acolo, vor fi scutite pe teritoriul celeilalte de ori-ce drept de transit. Tratatamentul națiunii celei mai favorizate e garantat reciproc fi-căreia din părțile contractante pentru totu ce privește transitul.

Art. III. — Părțile contractante se obligă a nu împedea întru nimic comerțul reciproc alu țărilor lor prin prohibițiunile la import, la export, sau la transit, cari se nu fi aplicate în același timp tuturor celorlalte națiuni, sau cel puțin celor, cari s'ar găsi în aceleași condițiuni.

Totuși, în împrejurări excepționale, importul, esportul și transitul proviziunilor de resbelu vor pute fi oprite, fără a se ține seamă de dispozițiunea precedentă.

Art. IV. — Comercianții, fabricanții și alți industriali, cari vor proba, prin prezentarea unei cărți de legitimație industrială liberată de autoritățile țerei lor, că

în Statul, în care își au domiciliul, sunt autorizați să exercite comerțul și industria lor și că plătesc taxele și impositiunile legale, vor avea dreptul, personalu și prin călători în serviciul lor, a face cumpărări pe teritoriul celeilalte părți contractante, la neguțării și localități de vânzare publice, și la persoanele, ce produc aceste mărfuri. Vor mai pute primi și comenzi, chiar pe mostre, la neguțării și alte persoane, în a căroră exploatare industrială găsesc întrebunțare mărfurile de felul oferit. Nici într'unu casu, nici în altul, ei nu vor pute fi constrinși a achita pentru acesta o taxă specială.

Industrialii (călătorii de comerț), prevăduți cu o cartă de legitimație industrială, au dreptul a avea cu dănsii mostre, ăr nu mărfuri.

Cărțile de legitimație industrială urmează a fi liberate, conformu modelului aci anexat.

Părțile contractante își vor face reciproc cunoscut, cari sunt autoritățile competente pentru a libera cărțile de legitimație industriale, și ce prescripțiuni se vor observa de către titularii acestor cărți, pentru exercitarea profesiunii lor.

Dispozițiunile de mai sus nu sunt aplicabile industriilor ambulante, nici colportajului și căutării de comanda la persoane, neexercitând nici comerț, nici industrie.

În ceea ce privește formalitățile la cari sunt și vor fi supuși călătorii de comerț pe teritoriile părților contractante, România în Monarchia Austro-Ungaria și Austriei și Ungurii în România se vor bucura de tratamentul națiunii celei mai favorizate.

Art. V. — Obiectele pasibile de unu drept de intrare, ce servă ca mostre și sunt importate în România de către fabricanții, neguțării, și călătorii de comerț austriaci și unguri și în Monarchia Austro-Ungară de către fabricanții, neguțării și călătorii de comerț români, vor fi de o parte și de alta, admise timporar, cu scutire de taxe, prin îndeplinirea formalităților vamale necesare pentru asigurarea reexportațiunii și reintegrării în întreprindere. Aceste formalități se vor îndeplini conformu legilor și regulamentelor, cari sunt și vor fi edictate în țările respective.

Art. VI. — Supușii fi-căreia din părțile contractante vor fi scutiți, pe teritoriul celeilalte, de ori-ce serviciu și impositu militar și de ori-ce rechișiune extraordinară, care ar pute fi stabilită în urma unor împrejurări excepționale.

Totuși sunt exceptate sarcinile ce sunt atașate la posesiunea unui bun imobil, precum și prestațiunile și rechișiunile militare, la cari toți naționali pot fi chemați a se supune, ca proprietari, ardenși și locatari de imobile.

Art. VII. — Prezenta convențiune se întinde și la țărele și teritoriile unite, actualmente se pe viitor, printr'o uniune vamală cu una din părțile contractante.

Art. VIII. — Părțile contractante și rezervă respectiv facultatea de a denunța la ori-ce epocă prezenta convențiune, printr'unu avertisment făcutu cu douăsprezece luni înainte.

Art. IX. — Prezenta convențiune va fi ratificată și ratificațiunile se vor schimba la București, în timpul celu mai scurtu.

Ea va intra în vigore din ziua schimbării ratificațiunilor.

Dreptu care Plenipotențiarii au semnat'o investind'o cu sigiliile lor respective.

Făcutu în dublu exemplar la București, la nouă (douăzeci și una). Decemvre, anul o mii opt sute nouăzeci și trei.

Al. Lahovari

(L. S.)

Goluchowski.

(L. S.)

DIVERSE.

O femeie cu patru bărbați. Curtea cu jurați din comitatul Limpson, la Franklin (Kentucky) declară de culpabilă de „poliandria“, pe tânăra Clelia Livery, în vârstă de 18 ani, care deși în vârstă așa de fragedă totuși a pronunțat de patru ori pe fatalul „da“ înaintea oficerului stărei civile. Clelia este fiica unui bogat cultivator din comitatul Macon (Tennessee), și fi răpita de unu anume Sisas Peliny, pe care după trei luni de miere. îl părăsi spre a se mărita cu Iacobu Secret, care avu aceeași sortă, ca cel dintău, pentru-că după unu forte scurtu timp fi sacrificat spre a face locu unui alu treilea bărbat, anume Larry Peters. Der Clelia nu fi multumită nici de acesta, pentru-că se mărită pentru a patra oră cu unu tânăru farmacist din Franklin, George Libery. Ea fi arestată în urma cererii făcută de soțulu ei dintău și a fost condamnată la 8 ani de muncă silnică, pentru-că a avut patru bărbați în căsătoria.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Martie 1894.

Renta ung. de aur 4%	118.35
Renta de corone ung. 4%	95.30
Lepr. cañ. fer. ung. în aur 4 1/2%	125.75
Lepr. " " " argint 4 1/2%	102. —
Oblig. " " " de ost. I. emis.	123. —
Banari rurale ungare.	95.50
" " croata-slavone.	99. —
Leprum. ung. cu premii.	152.75
Lepruri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.60
Renta de hârtie austr.	98.45
" " argint "	98.30
" " aur "	120.15
Lepruri din 1860	146.50
Acțiunile Băncii austro-ungară.	1036. —
" " ung. de credit	440.50
" " austr. de credit	369.25
Napoleon-d'or	9.90 1/2
Mărci imp. germ.	61. —
London (lire sterling)	124.80
Rente de corone austr.	98. —

Cursul pieței Brașov.

Din 5 Martie 1894.

Banote rom. Cump.	9.81	Vând.	9.86
Argint român.	9.75	"	9.80
Napoleon-d'or	9.88	"	—
Goldbeni	5.80	"	—
Ruble rusești	1.33	"	—
Mărci germane	60.80	"	—
Lire turcești	11.15	"	—
Scris. fono. „Albina” 6%	—	"	—
" " " 5%	101.50	"	102.50

Nr. 616—1894.

pret.

Concurs medical.

Pe baza auctorizării comitetului administrativ al com. Făgărașiu Nru 449—91 se scrie concurs pentru împlinirea postului de medic al comunelor din cercul Branului cu următoarele emolumente:

1. Salariu anual de 600 fl. v. a.
2. Cuartir natural în edificiul central al comunelor Brăne.
3. Sese (6) stâjenii de lemne.
4. Pentru fiă-care vizită dela pacientii unu minimum de 50 cr., 6r în locuința pacientului afară de vecatură pentru fiă-care jumătate și unu minimum de 1 fl. și pentru ziua întregă 2 fl. v. a., 6r seracii pe jumătate à conto comunei.
5. Pentru misiunile administrative seu judecătorești diurnele prescise.
6. Până nu există în Brană apotecă formală, medicul va întreținea apotecă de casă.
7. Avându a conduce climatică de zăr și de lapte, de băi reci și calde, feruginoase, sulfurice și jodice, din acestea încă va avé venitele amesurate activității sale.

Concursele instruite cu documentele de lipsă, au să se trimită la Pretura din Brană (p. u. Töresvár, Brană) până la 15 April a c. Dată în Brană (Töresvár), 1894 Februarie 17.

D. BENEDEK.

prim-pretore.

386,1—3

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrișei administrațiunii. In casul publicării unu anunț mai mult de odată se face scădemânt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orii.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Cheque-Conto
la postă
Nr. 505.

INSTITUTUL DE CREDIT
ȘI DE ECONOMII
„ALBINA”
FILIALA BRAȘOV,

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

Recomandăm P. T. public pentru plasare de capitală în a

Scrisurile fonciare de 5%

ale „Albinei” inst. de cred. și econ. în Sibiu

Acelea sunt emise în bucăți à fl. 1000 și fl. 500 și se fructif. **netto 5% fără nici unu scădemânt.**

Cuponii de interese să rēscumpără la jumătate de an la 1 Ianuarie și 1 Iulie la caselle institutului din Sibiu și Brașov și la „Pester ung. Commercial-Bank” în Budapesta **fără nici unu scădemânt și liber de ori ce provisiune.**

Pentru fructificarea punctuală și rēscumpărarea scrisurilor fonciare **garantēză:**

1. **Ipotecile**, care în sensul legii pentru scrisuri fonciare din anul 1876 sunt menite exclusiv pentru coperirea detentorilor de scrisuri fonciare și ascurate prin intabulare în cărțile fundare în favorul acellora, asupra cărora se emit scrisuri fonciare până la maximum 2/3 a valōrei de prețuire, ceea ce se confirmă prin controla Comitetului de supraveghiare pe fiă-care scris fonciar emis.
2. **Fondul de garanție de fl. 200,000** special al scrisurilor fonciare, prescisu de legea amintită pentru mai mare siguranță a detentorilor de scrisuri fonciare, care fond e detașat din capitalul de acțiuni al institutului.
3. **Totă** cealaltă avere a institutului inclusive fondul de rezervă.

Scrisurile fonciars ofer deci o siguranță mai mare ca și pupilară.

Scrisurile fonciare de 5% ale „ALBINEI” atât cu privire la siguranța lor absolută, cât și ca una din chârțiile indigene cele mai fructifere se recomandă deci de sine pentru plasarea de capitale, de bani pupulari, fonduri publice și private etc. și le vindem pe cât ajunge provisiunea lor în cursul de marfă al bursei din Budapesta.

La cumpărarea unei cantități mai mari le oferim în cursul mijlociu.

„ALBINA”
Institut de credit și de economii
FILIALA BRAȘOV

41—*

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totu venitul revine celor asigurati.

Celu mai mare și bogatu institutu de bani din lume.

Fondul de asigurare
907 milioane
franci.

The Mutual
societate de asigurare pe viață din New-York
fundată 1843.

Asigură viața
după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servesce:

Subdirecțiunea Ardelenă seu agentura principală locală
Brașov, ulița Neagră Nr. 45.

44—*

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:	Plecarea trenurilor din Brașov:
1. Dela Pesta la Brașov: Trenul de persoane: 8 ore dimineața. Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am. Trenul mixt: 10 ore 25 minute seara.	1. Dela Brașov la Pesta Trenul mixt: 5 ore 10 min. dimineața. Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am. Trenul de persoane: 7 ore 43 min. seara.
2. Dela București la Brașov: Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am. Trenul mixt: 7 ore 1 minute seara. Trenul accel.: 10 ore 17 minute seara.	2. Dela Brașov la București: Trenul accel.: 5 ore 15 minute dimini. Trenul mixt: 11 ore înainte de amēd. Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
3. Dela Zărnesci la Brașov: Trenul mixt: 6 ore 10 min. dimineața. Trenul mixt: 1 ora 14 min. după am.	3. Dela Brașov la Zărnesci: Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața. Trenul mixt: 4 ore 55 min. după am.
4. Dela Ch.-Oșorhei la Brașov: Trenul de persoane: 8 ore 18 min. dimini. Trenul mixt: 1 ora 49 min. după am. Trenul mixt: 6 ore 56 min. seara.	Dela Brașov la Ch.-Oșorhei. Trenul de persoane: 5 ore 46 min. dimini. Trenul mixt: 8 ore 50 minute a. m. Trenul mixt: 3 ore 10 min. după am.

ABONAMENTE

la
„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unu an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unu an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se voru abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potu cumpăra în librăria Nicolae Ciureu, și în țara țungeria I. Gross.

Tipografia A. Mureșianu, B.